

پروتکل عملی برای ریزازدیادی پایه‌پسته قزوینی (*Pistacia vera cv. Ghazvini*)
علی وطن پور ازغندي
عضو هیئت علمی مؤسسه تحقیقات پسته کشور

افزایش تولید پسته تحت تاثیر چندین عامل محدود کننده قرار می‌گیرد که یکی از مهمترین آنها استفاده از پایه‌های غیر یکنواخت و باکیفیت پائین است. استفاده از پایه نامناسب اثرات دراز مدت و تعیین کننده‌ای بر روی تولید محصول پسته دارد که در عین برخورداری از اهمیت، برای باغداران کمتر محسوس می‌باشد. مطالعات قبلی نشان داده است که میزان رشد، عملکرد، اندازه دانه، میزان خندانی و بوکی پسته و نیز عادت سال آوری تحت تاثیر پایه مورد استفاده قرار می‌گیرند. از طرفی گستردگی تنوع ژنتیکی پسته که ناشی از دو پایه بودن و گرده افسانی آزاد می‌باشد سبب شده است که نتوان به راحتی و با روش کاشت بذر، پایه‌های مطلوب و یکنواخت تهیه کرد و لذا بمنظور می‌رسد تکثیر رویشی پایه‌های پسته جهت حفظ صفات مادری پایه‌های انتخابی مناسبترین روش ازدیاد آنها می‌باشد. یکی از روش‌های کارآمد در تکثیر پایه‌های پسته استفاده از تکثیر رویشی با کمک تکیک ریزازدیادی است. در این روش بدليل امکان بکارگیری آن در تمام فصول سال، دارا بودن سرعت و قدرت تولید تعداد زیادی نهال در زمان و مکان کم و حفظ صفات پایه مادری می‌توان مناسبترین پایه‌ها و ارقام تجاری مورد نیاز مناطق پسته کاری را تأمین نمود.

اگرچه تاکنون تحقیقات قابل توجهی در رابطه با ریزازدیادی ارقام و گونه‌های مختلف پسته انجام گرفته، ولی تلاش در جهت ارائه یک پروتکل عملی و کمی کردن پروسه فوق و نیز برآورده کارایی آن کمتر مورد عنایت قرار گرفته است. از طرفی تاکنون پروتکلی عملی برای ریزازدیادی واریته پسته قزوینی که به عنوان پایه در مناطق پسته کاری مورد استفاده قرار می‌گیرد، منتشر نگردیده است. در این مقاله پس از ارائه روش‌های مناسب جهت ضد عفونی مواد گیاهی، بورسی غلظت‌های مناسب مواد تنظیم کننده رشد، محیط کشت مناسب و راه حل‌های عملی برای فائق آمدن بر مشکلاتی نظیر نکروز نوک ساقه، کلروز برگ و ساقه، قهقهه‌ای شدن بافت گیاهی و محیط کشت، سازگار کردن گیاهچه‌ها و انتقال گیاه به شرایط طبیعی، یک پروتکل عملی برای ریزازدیادی پسته پایه قزوینی ارائه می‌گردد. همچنین کارایی این پروتکل در تولید نهال پسته با استفاده از نتایج حاصله برآورد گردیده است.